

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

לבי תיכול עלה כורא
בימילחא. כסמדות לי כור
סל מלה כסר סמור קי,
קידסות כעלמא הוא (חורין)
בי. קלסות סס קיב ועקובין
ד. קלסות. נקור האיה.
כמי שדונחא. (ארי) גישין
ס. ונטיח ביק סל.

רבינו תנאל

ישיבה רב נתמן באותו חצר שהוציאה ממנה שהרי לא עשה כלום כי לא נעשית מחשבתו, שצדקה להשליכן לחצר אחת ולא נעלתו לו מחשבתו, והוא יצא (אמר) אסור להחזירה לחצר אחת שהרי אם נעשית מחשבתו ולפיכך אסור, בעיא דרב ביבי רב חייא תרצה רב אידי הני דהיכין פ' בנדר כשתבדוק תהיו לו רוצה להחזירה כשתבדוק שיבוא נ"א, שלא יבאן לירי איסור קהילא לו, שהאסור נאבד מלפאת הוואל, ולא אישטיט, וקישאן לו מכר.

[illegible]

ואז מוכרז רבינו ז"ל אולי נראה
קצת להפסד דגש רב אחא
גריה דרובא חתני להא דרב
יבני בלשון נשיא ידלח כפרשי
יק דחתי נהדי כפי רב כיני
דמיירי בחויד ודי"ק.

יציאות השבת פרק ראשון שבת

[illegible]

כאן לתער אחרת כר
היתה ידו מלאה פירו
להחזירה לאותה חז
אחרת מהו א"ל אסור
עלה כורא דמילאח
מחשבתו הכא איתע
בעי רב ביבי בר אב
התירו לו לדרותה ק
חטאת או לא התירו
לרבינא היכי דמי איל
ליה למאן התירו *ואל
ימי מחייב והתנן א
חייבין עד שתיאה
שגגה אלא במיזד ק
סקילה מיבעי ליה א
בשוגג ולמאן התירו
ישיש ^יוכי אומרים
שיזכה בחיך אלא
במזיד ואימא קודם
רב אחא בריה דרב
אמר רב ביבי בר אב
התירו לו לדרותה ק
סקילה: פשט העני
יורה: בעינן עקירה
הוא וקמי לה ממני' צו לעקירה כד
להמה דקמי ותמן לתוך ידו כל בעל
הביצה הרי הנחה לו שנטל ממנה
הרי עקירה: קלועה. החפץ הואיל
ונקלט בארצה על רשות הריבוס כמי
הסוגמה בנזכו הוא ואע"ג דלא נח:
ובתור

דאמער לא בעינן מקום ארבעה על ארבעה "דתינן הווינן ויחזיקו" ורשות הרבים באמצע רבי עקיבא מחייב ויחזיקו אמרינן "קלוטה כמי שהונחה דמיא ויבנן סבירי לה" דבשלמא דמיא למימרא דפשיטא ליה לרבה דבשלמא

ההשלמה ומקריצין למחוסר כפורים כפרתו כדי שיצא פסחו וכן
גלו בשבועי אש"ג דהוי שבות וגבי חליה שפחה וחליה בת מורין שנהגו
ותמציאה עמיה לנזות ודומי' לא נוסקין יו"הו רחמי' כמנזרה דרביס: וכן
לדורותא פשיטא שלא יאמרו לא נוסקו לו ומי ריב"א (ב"דלם לא
ק"ו.) בפסחים כ"ב פ"א שפחה (ק"ו ג"ג וס'.) ערל הוזה ואומלל המעידו
למעבד פסח וא"ת ויכיר אחי לירי חיוב סקילה והא התראה ספק
לירי איסור סקילה ומה שלא עשה דהו שפחה שמה שמה ההתראה ומי ריב"א דמי
ההתראה ספק הוא "רודאי' לא היה בדעתו לדלות קודם אפי"ה ולא היה
בטלו ולא בטלו שמה לא שדור כנפיה או לא יאשטנה ועש"ה
האלו כבד עבר וכן בשבועה שלא אוכל ככר זו או אוכל זו ואכליה לא
פסירס דגברו כבי דביי וממני כהדים כנעני' דרב כביי א"ת
דאין כריות להניח התפס כפחות מד' וכן היה מחמתה כמשקן ועוד אוס'
דאין דרשין בעירובין (פ"א ד"ה.) לא יכל לא לא יוכל אפי"ה ע"כ דקדק'
מקום חסוד כפחות מד': **ס'אב"ט** כמעה מ' ד"ה פסח. יס לוחיות
שלא מצינו בתפס מושיט למטה מ' שהעגלות היו גבוהים מ' א"כ למטה
היו למטה מ' או לא מצי' למטה למטה מ' ד"ה חיוב דא"כ למטה
מ' ממושיט דא"כ הא דתמן נקרא דהורוק (ד"ה ג"ג.) שם שדיין דקדק'
בתרמייה ותעד דהא כי נמי נמצא דמושיט חיוב למטה מ' הוי מצי' למתי'
מ' ד"ה חיוב ופליגי למטה מ' בוי נגד ו דמר סבר אמרין קלוטס'
דא"כ ממושיט משום מתני' דהורוק ולמאי שפירס כמקור אחי'
א"כ וזרק מרשות היחיד לר"י דך רשות הרבים לא סה' מ' הוי
א"כ וזרק לא בתפס אחי' ממושיט ר"ע דכר שמה דהואשע שיהי מ'
ע"ל (ד"ג.) וי"ל דר"ע סבר דורוק דמי טפי למושיט ממאי' דדמו'
שהונחה. כשהתפס בידו של עני או של עב"ה לא שייך קלוטס' דהא
במשום מקום דנע"ה הנחה על גבי מקום ד' ודמשמע קלם כפחות
מ' דהא הדין ד"ה חיוב א"כ הוי כדמי' יוצא מ' ונראה דלא כפחות
להעמיד מתני' ככ"ע: **דאמרין** קל"טבה כמי' שהונחה דמי'. וק'
ל' לרבה א' משום דקאמר הא מני ר"ע היא היינו משום דלר"ע
א"כ ונכחי לא הוה מצי' למימר הא מני רבין היא אלא ונראה היינו
וכנ"כ. הכל מדברי רבא היא הוה אחי' שפיר א"כ אין נראה ש'
שיין דלכא כפחותא מ' איכא לא לסקוין דילמא לכולי עמיה

ד.

ו א מ'י ק"ח מל' שנת
הלכה יט ופ"ב מל' שנת
הלכה א סג' שנת
הלכה ב מ'י (פ"ב מל' שנת
הלכה י"ח) פ"ט הל' ה'
(י"ח) כ"ב הלכה א) סג'
למ"ן ס' טו"ש א"ח ס'
רנ"ד ספ"ק ו:
ג א מ'י ק"ח מל' שנת
הלכה א ופ"ד הלכה ו
סג' טו"ש א"ח ס'
סג' ספ"ק ו' וט"ד ס'
פ"ט

גליון הש"ם

[illegible]

תום' ימים

[illegible]

בְּאֵן חֲצֵר אַחֶרֶת. וְאִסּוּר לְהַחֲזִירָה דְקַמְתִּי לָהּ לְהַחֲזִירָה אֲלֵהּ
קָאָמֵר אֲלֵהּ לְהַחֲזִירָה לְחֵזֶר אַחֶרֶת: וּמֵאִי שָׂא. כּוּז כִּנְגֵד
וְיֵאִירִי דְבִדְיוּטָא אַחַת שָׂא וְשֵׁנָה דְלֵאִכֵּר אִסּוּר חֲזִיז חֲטָאָה דְּלִפְּשִׁיט
מִזֵּה"י לְהֵי"י דְּדָן רַח"ד אֵ"נ דְּבִדְיוּטָא אַחַת וּבְגוּן שְׂאִין מִפְּסוּק שֶׁס רַח"ר:
וְאֵלֵּא אֲדַחֲדִי וְאִסְרֵבִי מִי מַחֲבִיר.
מִימָה לְפִשֵּׁיט אִימָא לִידִי
(ע) חֲזִיז חֲטָאָה דְקָאָמֵר כְּסִמּוֹן
קוּסֵס שֵׁנִיָּה לִידִי אִסּוּר סְקִילָה:
וְכִי אֲמִירִים לֹא אֲרִים חֲטָאָה בְּשִׁבְלֵי
יִצְחָק חֲסִידֵי וְכֵן אֲרִים דְּבִלִּי

מערבין (ערוינין לז: וסס) רבי סבד נחמא
 ליה לחבר דליעבד איסורא קלילא ולא
 ליעבד עס הארץ איסורא רבה הסס
 כדי שלא יחלף ע"ה טבל על דאמר
 ל"י מלא לך ככלכל על חמיס מתחמיס
 אכל הכא שאל נעשה האיסור על ידו
 אין אומרים זו טעא אפי' איסור קל
 שלא יבא חבירו לדיי איסור חמור
 ואומר ריב"א דלפ"י למדבין ענאן
 אינן לפשוט משם להסיר מעדין
 לא נעשה האיסור ומוטב שיעשה איסור
 קל ולא נעשה איסור חמור על ידו אבל
 הכא המעשה לא איסור כבר נעשה
 וממילא יגמור לא יעשה אפי' איסור
 קל בדיס והא דמתן כהשולא גענין
 דק מה: (וסס) מי שחלו עבד ומלוי בן
 חורין כופין את רבו ויפשה אותו
 או חורין כופין את רבדבאס ויפשהו (וסס)

הדבוק פת בתנור
שיבא לידי איסור
ת ידו: אמאי חייב
נחא מעל גבי מקום
רבה הא בני ר"ע
ירשוהו היחיד לרשות
פוטרים ר"ע סבר
אמרין קלוטה כמי
כמי שהונחה דמאי
וברת

נצטרא דערצוויין (דף קג: וס) כהן שנמאל כו יגלת חצירו חותכה לו
הנה הסקר וכפי את רבב כהשולו ועיין דף לה: משום סמימה מחזרה
א"ר שביא א"ר איבור בקילה. וא"ת מאי בעי? הא וז אס החירו
ידיו לא מייחב סקילה כיון שמינה מלדרת א"ר מה שזני אופסין לו
ייהא במקום כרה אלמא לא מייחב כרה והאיל ורבני הוא דלסרי
א"ר דבשעה שהדיוק פת במזר שמה היה דבשמו לדרתה קודם שיזא
הסקר מן מי דבור אל המראה "ובדאי תהאס אס לא ידרנה לא
לדעת ספק אלז בלוקא אס על הבנים למי" צפ' ואלו קן הליקין (מס)
ממשבר כעפא אין טילין להמירוהו דלא היה המראה אלז על הלא
אורה וסדר אכליה לתגליה דכשמתרין כו בשעת אכילה אסור עדיין
ציוק פת במזר ר"ה האפיה מחזרתה מעשה: **בבב** ר"ה בבבא.
ר"ה סקילה: **דבב** בעין עקירה והנחה מע"ל מקור: ר"ה אומר ר"ת
ר"י דאל יא א"ר מוקמו משמע דק"י נמי חספן בלומר מקומוהו
א"ר מתקומו של אדם דהייט ד' אמות מ"מ משמע נמי מקום החספן ואין
לח מכלל ממושיט ר"ה נמי למעט מ"י דאס תהא לזר פטור לפי
א"ל ללעמל מ"י ד"ה חייב ממושיט וזרק ממושיט חלל עשה דפטור
מ"י פטור וזרק ומיחו א"ר הוכחה דלא מצי למימר דלכ"ע ילפי' א
וחת האורק פטור והמושיט חייב אלמא לא ילפי' וזרק ממושיט אהאן
דלכ"ע ילפי' וזרק ממושיט ויבדעוה אהאן דאס למעט מ"י נין מעלה
מ"י שמונה דמיא וזר סבר לא אהמין אלז דלא מצי למימר דלכ"ע
מ"י שפיר דלא נקט הכי: **דבב** עקיבא סבר ד"פ וזרק ממושיט.
בן דאס היה בתשקן מה לרין למיח' ממושיט ומ"ט נמי דרבנן דפטרי
הנה גרועה אין לנו לחייב אלז דוקא חזקו שזיו בתשקן דפרשית
מולדת וסולאס: **אבב** א"שטא מ"י ד"ה חייב דאסר קא"הא בסי
נטוקן צבי"ה לתוך ידו וסולאס לא מחייב מימה לר"י אס ברייחא היה
ר ירא הא מני אחרים היא משמע דפלגי רבנן עליה אס כן היכי
ידי שיעמד ר"י ורבנן מתעניין ולא כההיא ברייחא דיעהא ליה
לר"י דמאי פיר' ורבנן דפטוהא דפטוהא ליה לרבה מנא א"ר דפטוהא
לר"י מה מנא נפס' קלוהא כמי שמונה דמיא אלז אילנא דרבנן
מרים הא דקאמר לעיל רבי עקיבא סבר קלוהא כמי שמונה דמיא
א מדברי רבה ואומר ר"י דהכי פירושו והא מיעשו צבי לרבה
אלא אמרין קלוהא כמי שמונה וכו' כנגד וז לכ"ע פטור כ"י פלגי
דביוטא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com